

[Indenrigsministeren.]

hold til Foreningens Kasseobligationsgæld meget stor Reservefond, en Reservefond, der vil komme til at ligge omkring 12 pCt. af Kasseobligationsgælden. Med andre Ord, man maa sige, at herefter vil dette Papir blive et overmaade sikkert Papir. Ved denne Nedskrivning og den deraf følgende Konsolidering af Foreningen som Helhed var der en meget stor Vanskelighed, idet Afdelingerne var stillet noget forskelligt, 2den Afdeling var f. Eks. stillet daarligere end 3die til 5te Afdeling. Den Vanskelighed, der laa heri, er løst paa følgende Maade: Der fandtes i Foreningen oprindelig en Grundfond, der var fælles for hele Foreningen, en Grundfond paa ca. 700 000 Kr. og tillige indeholdende Værdien af Garantforpligtelserne. Denne Grundfond blev ved den gældende Administrationsordnings Ikrafttræden fordelt og tilskrevet de forskellige Afdelinger. Ved det her foreliggende Forslag genoplives denne Grundfond som en Risikoudligningsfond, der skal anvendes til fælles Sikkerhed for alle Afdelingers Forpligtelser, dog saadan, at naar en Afdeling har maattet have Støtte af Risikoudligningsfonden, og dens Reservefond derefter igen har naaet en vis Højde, saa skal der være Forpligtelse til at tilbagebetale de paagældende modtagne Beløb til Grundfonden. Jeg maa maaske i øvrigt i denne Forbindelse minde om, at 4de og 5te Afdeling er solidarisk forbundet. Med en saa stor Reservefond, som denne Nedskrivning af Obligationerne vil medføre, vil Foreningen være i Stand til at afholde sine Administrationsudgifter af Reservefondens Renter, og i Kraft heraf kan Laantagerne da i den kommende Tid fritages for deres hidtidige aarlige Bidrag paa $\frac{1}{2}$ pCt. til Administrationsfonden. Men det er indlysende, at der maa træffes Bestemmelse om, hvad der skal ske, dersom det uforudsete skulde indtræffe, at Foreningens Tab i Fremtiden blev større end antaget, hvorved denne Reservefond vilde blive angrebet, saaledes at Administrationsudgifterne eventuelt ikke fremtidig kan betales af Reservefondens Renter. I det Tilfælde bestemmer det her foreliggende Forslag, at hvis Reservefonden og Risikoudligningsfonden tilsammen synker ned under 7 pCt. af Kasseobligationsgælden, da skal Laantagerne træde til og tilskyde i Administrationsbidrag, hvad der maatte mangle i, at Renterne kan dække Administrationsudgifterne. Hvis endelig en Afdelings Reserve- og Administrationsfond skulde gaa ned endogsaa under 5 pCt. af Kasseobligationsgælden, saa skal der endvidere af Laantagernes Afdrag overføres halvvaarlig 0,18 pCt.

af Laanets Hovedstol til Reservefonden som ekstraordinært Bidrag, og hvis ikke Reservefonden i Kraft heraf i den følgende Termin naar 5 pCt., kan Obligationsrenten i Henhold til Indenrigsministerens nærmere Bestemmelse atter nedsættes.

Jeg skal dernæst nævne, hvordan Forholdet vil ligge, hvis det gaar den modsatte Vej, hvis det gaar godt med Foreningens Drift og Reservefonden stiger. Hvis der efter 5 Aars Forløb er større Reservefond end nødvendigt til Imødegaaelse af ethvert Tab, altsaa i de Tilfælde, hvor andre Kreditinstitutter gaar til ekstraordinær Afskrivning paa Laantagernes Skyld, saa bestemmer Lovforslagets § 6, at da

„kan Bestyrelsen med Indenrigsministerens Godkendelse træffe Bestemmelse om Anvendelse i lige Forhold af en passende Del af Beholdningen, dels til ekstraordinær Udtrækning eller Annullation af Kasseobligationer med tilsvarende Nedskrivning og dels til Ydelse af en Bonus til Kasseobligationsejerne.“

Men Fonden maa dog ikke herved nedbringes under 5 pCt. af de tilbageværende Laans oprindelige Hovedstol, idet Fonden inden for dette Beløb tilhører Laantagerne.

For Laantagerne er der endvidere i Forslagets § 4, 1ste Stykke, indført den Lempelse, at i de kommende 7 Aar skal Laantagernes Afdragsbeløb nedsættes med $\frac{1}{2}$ pCt. aarlig. Inden for samme Tidsrum skal der kunne ske Omskrivning fra Restgæld til Hovedstol, naar de samme Omstændigheder maatte foreligge for en Laantager, som er udtrykt i det Konverteringsforslag, jeg forelagde for Folketinget forleden Dag. Endvidere bestemmes det i Forslagets § 2, at Kasseobligationsejerne sikres, at de, saafremt Rentefoden ved en eventuel fremtidig Beskatning maatte faa Betydning for Skattens Beregning, bliver stillet, som om Renteudbyttet beregnes af vedkommende Obligations oprindelige Paalydende.

Endvidere gaar Lovforslaget ud paa, at Foreningens Ledelse skal opretholdes, saaledes som den har været gennem de sidste 2 Aar, i de kommende 4 Aar, hvorefter Indenrigsministeren efter Forhandling med Bestyrelsen, Repræsentantskab og Repræsentanter for Kasseobligationsejerne kan fastsætte nye Regler for Foreningens Styrelse i Fremtiden.

Forudsætningen for Gennemførelsen af den Ordning, jeg her foreslaar, er i Henhold til Bestemmelsen i § 1, at ikke over 40 pCt. af Obligationsejerne inden for en enkelt Afdeling ved en Afstemning stemmer mod den nye Ordning, dog saaledes, at hvis ikke